

РЕШЕНИЕ

№ 2602

гр. София, 17.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 20.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11136** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. А. С. от [населено място] дол, [община] срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013 г. изх. № 02-010-6500/2276 от 05.09.2013 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. Жалбоподателят твърди, че е прекъснал дейността си като земеделски производител поради влошено здравословно състояние за което надлежно е уведомил административния орган, като му е изпратил решение на ТЕЛК. Иска се отмяна на обжалвания акт. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и моли да се отмени обжалвания административен акт поради представените от него доказателства.

Ответникът - заместник изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. намира жалбата за неоснователна по съображения подробно изложени в оспореното писмо. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ГПК във вр.чл.144 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С подадено общо заявление на площи с вх. У.: 01/070508/09552 за финансово

подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и националния бюджет на Република Б. за кампания 2008 г., жалбоподателят е кандидатствал за подпомагане по схемите и мерките на общата селскостопанска политика по мярка 212 „Плащания за природни ограничения на фермери в райони различни от планинските“ от Програма за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013 г. Видно от приложената към заявлението таблица жалбоподателят е земеделски стопанин с У.:355918 и стопанисваната от него земеделска площ е включена в системата за идентификация на земеделските парцели. От представените по делото доказателства се установява, че по мярка 212 жалбоподателят е получавал плащания за кампании 2008, 2009 и 2010 години.

Производството за издаване на административен акт за прекратяване на многогодишния ангажимент е започнато поради това, че за кампания 2011 година С. не е заявил участие по мярка 212 и не са спазвани неспазване на поетия през кампания 2008 петгодишен ангажимент по заявление с У. 01/070508/09552 за извършване на земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район в съответствие с чл.4, т.3 от Наредба №11 от 03.04.2008 г., който създава задължение кандидатите да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и поради неспазване на задължението по чл. 4, т. 2 от Наредба № 11 за извършване на земеделска дейност в съответния район за период най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане.

С писмо изх. № 02-010-6500/2276 от 22.04.2013 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ, на основание чл. 26, ал.1 от АПК, жалбоподателят е уведомен за откритото производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент. Видно от представеното по делото известие за доставяне, писмото е получено от жалбоподателя на 26.06.2013 г. В отговор с молба вх. № 02-010-6500/2276 от 02.07.2013 г., С. С. е уведомил административния орган, че поради влошеното му здравословно състояние, за което представя решение на ТЕЛК е бил принуден да спре да се занимава със селскостопанска дейност. Към молбата е приложено ЕР № 1513 от зас. № 112 от 19.08.2008 г. на ТЕЛК за общи заболявания II състав, от което видно, че на жалбоподателя е определен 75 % ТНР с дата на инвалидизацията 30.11.2000 г.

Издаден е Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ от Програма за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013 г., изх. № 02-010-6500/2276 от 05.09.2013 г. Поетият през 2008 г. петгодишен ангажимент се прекратява във връзка с чл. 21 от Регламент (ЕС) № 65 на Комисията от 27.01. 2011г. и на основание чл. 14, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008г. В мотивите е прието, въз основа на извършени административни проверки на основание чл. 37, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделски производители, е установено, че С. С. не е заявил участие за кампания 2011 по мярка 212, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008г. за условията и реда за прилагане мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони“ и мярка 212 „Плащания на земеделските стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. и не е извършвал земеделска дейност най – малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане, с което не са спазвани изискванията на чл. 4, т. 2 и т.3 от Наредба №11 от

03.04.2008г, според която кандидатите за подпомагане са длъжни да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и да извършват земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район за период от най – малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане. Видно от представеното по делото известие за доставяне, обжалвания административен акт е получен от жалбоподателя на 08.10.2013 г. От представената по делото товарителница (л. 27), се установява, че жалбата до АССГ е подадена на 17.10.2013 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. За установяване компетентността на лицето, издало обжалвания административен акт, по делото е приета като доказателство Заповед № 03-РД/606 от 21.02.2013г. на изпълнителния директор на ДФЗ, с която на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ С. Б. К. по т.4 са делегирани правомощията да издава и подписва уведомителни писма за прекратяване на многогодишните ангажименти по мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони”.

Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на О. на ЕС /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз”.

За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, в която се регистрират заявленията за подпомагане по съответните схеми и мерки и посредством която се извършват административни проверки по заявленията.

При издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон.

Жалбоподателят е уведомен за започване на административното производство и с направените предварителни констатации, по които му е дадена възможност за представяне на становище и доказателства.

По силата на чл.15 от Регламент (ЕО) № 1698/ 2005г. на Съвета Европейският фонд за развитие на селските райони (ЕФРСР) осъществява заложените в чл.4 цели, чрез Програми за развитие на селските райони на държавите-членки за периода

2007-2013г., които подлежат на одобрение от Европейската Комисия – чл.18, т.4. На това основание Министерски съвет приема Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Като част от Програмата са предвидените мерки за подпомагане на селските райони, сред който е и мярка 212 „Плащания на фермери в райони с природни ограничения, различни от планински (други)” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. ПРСР е приета с Решение на Европейската Комисия от 19.02.2008г. и от този момент е правно задължение за Б. като държава-членка.

Съгласно чл. 14 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г. (в приложимата редакция към датата на издаване на обжалвания административен акт ДВ бр. 71 от 2013 г., в сила от 13.08.2013 г.), земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си. Въз основа на тази разпоредба е издаден оспорваният акт. В съответствие с чл. 4, т. 2 и т. 3 от Наредба № 11 (в приложимата редакция към ДВ бр. 17/2011 г.), кандидатите за подпомагане по реда на тази наредба са длъжни да: извършват земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане и да подават заявление за подпомагане с деклариращи площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане. Безспорно е, че за кампания 2011 година кандидатът не е подал заявление за подпомагане за парцелите, за които е поел петгодишен ангажимент през 2008 година, както и не е извършвал в тези парцели земеделска дейност.

Жалбоподателя излага като съображения за прекъсване на дейността си като земеделски производител, влошеното си здравословно състояние.

В разпоредбата на чл.15 от Наредба № 11/03.04.2008 г. е предвидено, че разпоредбите на чл.14 не се прилагат, ангажиментът се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин помощ в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства. Съгласно чл.15, ал.2 случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства заедно със съответните доказателства /документи, издадени от компетентен административен орган/ се съобщават в писмена форма на ДФЗ - РА от земеделския стопанин или от друго упълномощено от него или наследило го лице в рамките на 10 работни дни от датата, на която земеделският стопанин или упълномощеното от него или наследилото го лице е в състояние да направи това. Понятието "Форсмажорни или изключителни обстоятелства" е дефинирано в § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на наредбата чрез изчерпателното им изброяване - а) смърт на бенефициента; б) дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициента; в) експроприация на голяма част от стопанството, ако това не е могло да бъде предвидено в деня, в който е поет ангажиментът; г) сериозно природно бедствие, което силно засяга земята на стопанството.

Представените с жалбата доказателства от жалбоподателя, а именно епикризи от 10.02.2008 г., 11.03.2008 г., 19.08.2009 г., 06.12.2009 г., 20.11.2010 г. и 18.10.2012 г. действително сочат на заболявания на жалбоподателя, но част от тях са били налични и към датата на подаване на общото заявление за подпомагане от 11.04.2008 г. На следващо място представените епикризи не представлява доказателства за

дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициента и изключително обстоятелство по см. на § 1, т.3, б. "б" от Наредба № 11/03.04.2008г. С представеното решение на ТЕЛК е от 19.08.2008 г. е извършено преосвидетелстване на лицето и като дата на инвалидизацията е посочена 30.11.2000 г., т.е. и към момента на подаване на заявлението, С. е имал посочените в експертното решение заболявания, поради което посоченото ЕР не представлява обстоятелство по смисъла на § 1, т.3, б. "б" от Наредба № 11/03.04.2008 г., което е възникнало след поемане на ангажимента (в този смисъл решение № 16652/12.12.2013 г. по адм.д. № 7705/2013 г. на ВАС, IV отд.).

На следващо място представените по делото епикризи се представят едва с оспорването на акта. Не се твърди и липсват доказателства, жалбоподателят да е спазил предвидената в чл.15, ал.2 процедура, подробно описана по-горе, тъй като установяването и доказването на форсмажорни или изключителни обстоятелства не е задължение на административния орган, а на бенефициента или упълномощеното от него или наследилото го лице.

С оглед изложеното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена. Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. На основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.8 във връзка с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата редакция към датата на приключване на устните състезания и преди изм. с ДВ бр. 28/2014 г.) същото следва да е в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. С. от [населено място] дол, [община] срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013 г. изх. № 02-010-6500/2276 от 05.09.2013 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА С. А. С. от [населено място] дол, [община] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: